

[Engell]

Overenskomstsituationen, som ligger foran os, kan blive umådelig vanskelig, fordi regeringen ikke har haft mod til at gennemføre en reel arbejdsmarkedsreform. Vi har på nuværende tidspunkt kun set mærkbare tendenser til flaskehalsproblemer på det offentlige arbejdsmarked, men det betyder ikke, at vi ikke om relativ kort tid kan komme i en situation med flaskehalsproblemer på det private arbejdsmarked. Flaskehalsproblemer er noget, der skal forebygges. Det er for sent, når de først er der. Så ødelægges opsvinget.

Også på det område mener vi at regeringen har valgt en forkert strategi. I stedet for at gennemføre en effektiv arbejdsmarkedsreform som andre lande, vi sammenligner os med, vil finansministeren allerede på nuværende tidspunkt uddele gaver til den offentlige sektor for at lette lønpresset ved de kommende overenskomstforhandlinger, som det siges. Det er jo i virkeligheden den omvendte verden.

Selv LO, som ellers har været uvillig til at tale om strukturproblemer på arbejdsmarkedet, er nu kommet på bedre tanker. Også her erkender man, at ledigheden ikke kan bringes ned under 270.000 med den nuværende arbejdsmarkedspolitik.

Økonomiministeriet har i den seneste rapport beskrevet, at det danske dagpengesystem er ude af trit med systemer i andre lande, at det er med til at fastholde den ledige i ledighed. Senest har vismændene i går fremlagt en analyse, som på eftertrykkeligste vis fastslår, at der er behov for grundlæggende strukturændringer på det danske arbejdsmarked. Her mejsles det ud, at den stive lønstruktur holder de lavest kvalificerede fast i ledighed, at den eneste vej ud af ledigheden for de svageste er øget lønspredning, at den lave lønspredning er et resultat af udformningen af dagpengesystemet, at de fordelingsmæssige konsekvenser af øget lønspredning er begrænsede og ikke fører til den sociale massegrav, som regeringen fremstiller det.

Man slår også fast, at permanente orlovsordninger vil hænge som en dyne over økonomien og belaste de offentlige udgifter. Det er præcis, hvad vi har sagt. Et opsving er ikke en gave, der blot pakkes ud. Opsvinget skal anvendes og bruges som fundament for også i fremtiden at skabe vækst og velstand.

Jeg er glad for at se de opråb til regeringen, som er kommet fra midterpartierne i den forbindelse. CD og Kristeligt Folkeparti er jo enige i, at der er et moralsk ansvar for, at den økonomiske politik rækker ud over valgdagen.

Industriministeren opfordrede for nylig i en kronik i Jyllands-Posten til netop at fokusere på det problem, at man skulle udnytte opsvinget til at begynde at foretage de omstillinger, der er nødvendige for at nå de langsigtede mål. Og det er, hvad en kommende borgerlig regering vil.

Også på andre områder er rødkløverregeringens politik utilstrækkelig. Hjemmeserviceordningen er blevet en tordnende fiasko. Vi siger: Brug de ubrugte midler til en fradragsordning for reparation og vedligeholdelse; det vil give flere nye private arbejdspladser. Det er, hvad vi har brug for.

Man forhandler i øjeblikket med de kommunale parter om en økonomisk aftale for næste år, og vi må i sandhed sige, at det ikke er let at være kommune for tiden. For på den ene side pisker regeringen kommunerne til at forhøje serviceniveauet, på den anden side fordrer man, at skattetrykket holdes nede, og samtidig skruer man forventningerne til indtægterne enormt i vejret.

Vi vil give det bud, at vi gerne vil være med til at se på de økonomiske rammer. Det betyder ikke, at der skal gennemføres et nyt løft i de kommunale udgifter og skatter. Vi har en klar prioritering, og vi ønsker ikke mindst at se på styringen af udgifterne bl.a. på hele sundhedsområdet.

Sundhedsområdet skal efter konservativ opfattelse tilføres flere ressourcer, som vel at mærke skal komme patienterne til gode. Jeg tror, det er en af de offentlige ydelser, som alle mennesker sætter mest pris på fungerer trygt og sikkert. Vi ønsker at fastholde et offentligt sygehusvæsen af international standard, men det skal ikke udelukke, at det offentlige sygehusvæsen suppleres af et privat udbud.

Fra konservativ side finder vi det helt uacceptabelt, hvis amter af ideologiske årsager sender patienter til udlandet. Man bør naturligvis anvende de danske private hospitaler; alt andet er ulogisk.

Regeringen kritiserer jo med mellemrum os andre for ikke at ville sige, hvad vi vil gennemføre, når vi får regeringsansvaret igen. Man ta-